

**Kultúrák Találkozása Fesztivál néven három napos
rendezvénynek adott otthont**

**a Budapesti Művelődési Központ és a Kalunba
Közösségi Ház**

2018. március 8 – 10. között.

Jahan Batboo iráni keramikus, festőművész tárlata mellett 2018. március 8-án a program párosult egy nemzetközi installációs kiállítással, aminek lényege, hogy 16 nemzetközi művész 50x50 centiméteres vászon mandaláját illesztették össze és mutatták be a nagyközönségnek.

A kiállítást megnyitotta: Faludy Judit művészettörténész, így méltatta a nyolc magyar és nyolc itt élő külföldi – iráni, afgán, szerb – alkotót megszólító, Horváth Zsófia által tervezett és puzzle-szerűen tizenhat azonos méretű részre tagolt 2x2 m-es mandalát. A formák között a sokaság, halak, a DNS-molekula kettős spirálja, a szeretetet, gondoskodást jelentő kezek, a közösség megtartó ereje is megjelenik. Talán ez a legfontosabb üzenete ennek a műnek: az együtt gondolkodás, az összetartozás, az elmélyülés, a világ színesebbé, békésebbé, élhetővé tétele. A megszólítottak saját színharmonijukat vitték fel a vászra, volt, aki kizárólag a felkínált formát hangsúlyozta, mások a rendelkezésre álló üres teret is megpróbálták értelmezni, megtölteni valamilyen pozitív tartalommal. Több helyen flitteres csillogó felületet is láthatunk.

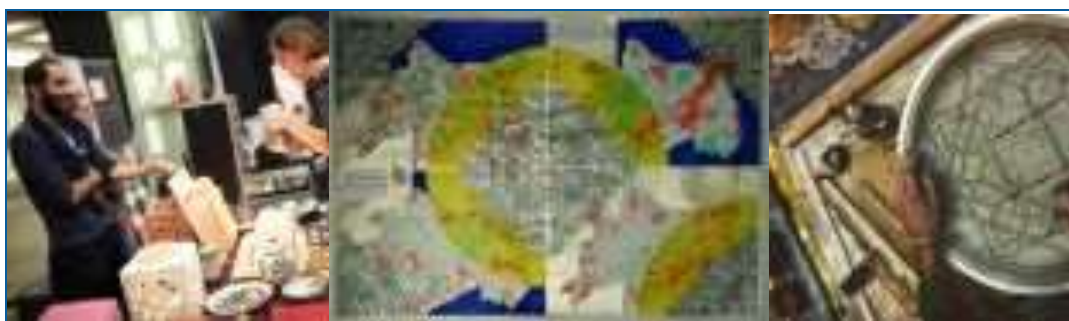
Egyesületünk 6 tagja is közreműködött a mandala részletek festésében: Szabóné Cili, Garbóci Marika, Juhász Zsuzsi, Patonáné Zsuzsa, Berki Anna, Takács Márta.

Szabó Ferencné, Cili üvegfestményeinek világa szintén gyógyító hatású, kreativitása keveset árul el az illető személyiségéről, sorsáról, örömeiről, nehézségeiről, traumáiról. Talán most nem is ez volt a fontos, hanem a gesztus, a részvétel, annak megerősítése, hogy a művészetten keresztül jobban oda tudunk figyelni embertársainkra, legyen az fotó, vers vagy zenei teljesítmény.

Jahan Matboo iráni, teheráni alkotó 16 évvel ezelőtt kezdett perzsa festészetet tanulni. 4 év múltán az egyszerűbb, dekoratív elemek felé fordult. Festészetének lényege az a kapcsolat, ami a vonalat köti össze az írás és a festészet határán. A vonal a legegyszerűbb dolog, amelyben felfedhetjük a szépséget, amikor irodalmat olvasunk, egy festményt nézünk, vagy elmélyedünk a természetben. Egy vonallal a legegyszerűbb dolgok válnak láthatóvá, de ahhoz, hogy meglássuk szépségét, az egyszerűséget is fel kell fedoznünk.

Közreműködők:

Said Tichiti – oud, guembri, ének, ütőhangszerek
Vázsonyi János – altszaxofon

A marokkói *Said Tichiti* volt az első, aki a gnawa zenét Magyarországon bemutatta és zenei körökben ismertté tette Chalaban nevű zenekarán keresztül. A gnawa, szülőhelyén, Marokkóban a rabszolgák és leszármazottaik kultúrájának a része, és szorosan kapcsolódik a gyógyító transz-szertartásokhoz. Ezt az ősi, szakrális, transz-zenei formát nevezte William Burroughs „a világ legrégebbi, 4000 éves rock'n'roll-jának”.

Az Egyesület kulturális programjainak, kreatív tevékenységének támogatója:

Budapest Főváros XI. kerület
 Újbuda Önkormányzata